

سنت (اصول)

دومین منبع [استنباط](#) به اتفاق تمامی [فقیهای اسلام](#)، سنت است.

فهرست مندرجات

۱ - اصطلاح سنت

۲ - دیدگاه فقه‌های امامیه

۳ - پانویس

۴ - منبع

اصطلاح سنت

سنت در اصل عبارت است از آن چه به جز [قرآن](#) از [نبی اسلام](#) (صلی الله علیه وآله) صادر شده، چه [قول](#) باشد (که شامل کتلب و نوشته نیز می شود) و چه [فعل](#) یا [تقریر](#)، مشروط به آن که مربوط به [احکام شرعی](#) باشد.

[۱] صفار، شیخ فاضل، المذهب فی اصول الفقه، ص ۶۵.

[۲] نملة، عبد الکریم، المذهب فی اصول الفقه المقارن، ج ۲، ص ۶۳۴.

[۳] مشکینی، علی، اصطلاحات الاصول، ص ۱۴۱.

دیدگاه فقه‌های امامیه

[فقه‌های مکتب اهل بیت](#) (علیهم السلام) سنت را تعمیم داده و گفته اند: سنت عبارت است از [قول](#) و [فعل](#) و [تقریر معصوم](#)، (پیامبر (صلی الله علیه وآله) و [امامان اهل بیت](#) (علیهم السلام)).

[۴] حکیم، سید محمد تقی، الاصول العامة للفقه المقارن، ص ۱۲۲.

پانویس

۱. ↑ صفار، شیخ فاضل، المذهب فی اصول الفقه، ص ۶۵.

۲. ↑ نملة، عبد الکریم، المذهب فی اصول الفقه المقارن، ج ۲، ص ۶۳۴.

۳. ↑ مشکینی، علی، اصطلاحات الاصول، ص ۱۴۱.

۴. ↑ حکیم، سید محمد تقی، الاصول العامة للفقه المقارن، ص ۱۲۲.

منبع

آیه الله مکارم شیرازی، دائرة المعارف فقه مقارن، ج ۱.

رده‌های این صفحه: [اصول فقه](#) | [سنت](#) | [مباحث حج](#)

